

RONYRADO

פרויקטים לקידום רווחת האדם באמצעות בעלי חיים

טיפול בעזרת בעלי חיים עם ילדי המועדונית של קמפוס ביאליק-רוגוזין ג'וליה שחר, סטודנטית הלומדת טיפול בעזרת בע"ח

לפגישה הראשונה שלי עם הילדים הבאתי את כלבתי טרה, כלבת קוקר ספאנייל קטנה ושחורה. כבר בכניסתי לבית הספר ראיתי את החשש של הילדים מהכלבה, אך גם את סקרנותם הרבה. הילדים מאוד התרגשו, אבל הגיבו בזעקות אימה בכל פעם שראשה פנה לעברם. נכנסתי לחדר המועדונית תוך שאני מחזיקה אותה על הידיים כדי שלא תפחד. כל הילדים מיד רצו לעברי ופצחו בקריאות התפעלות, קריאות חשש והמון שאלות.

"היא נושכת?"

"למה היא מסתכלת עליי?"

"למה היא שחורה?"

"מה זה השיניים האלה?"

"איך קוראים לה?"

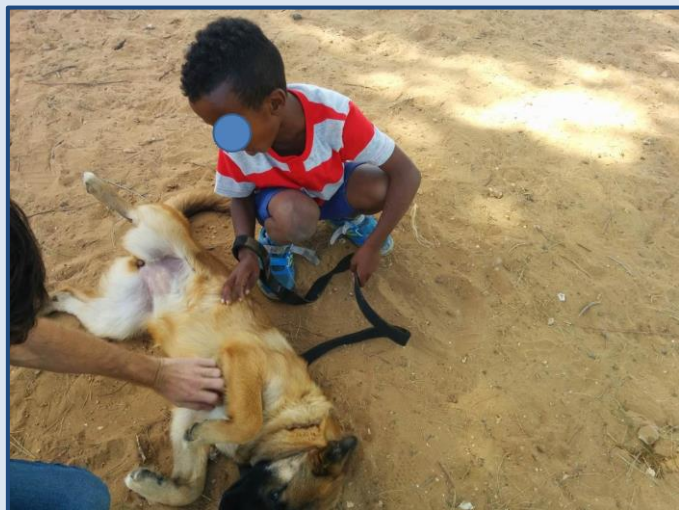
התיישבתי עם טרה על הרצפה, הילדים התיישבו מסביבי והתחלתי לענות. הצגתי את טרה בשמה, הסברתי שהיא לא נושכת, אבל בדיוק כמוהם חוששת מהמפגש הראשון.

הילדים התעניינו בכל איבר בגופה, החל מהאוזניים הגדולות, ועד הציפורניים, השיניים והפרווה. הם התפעלו מכל המידע שקיבלו, ולאט-לאט החלו ללטף אותה ברכות ועדינות. במהלך המפגשים הבאים הילדים הכירו גם את נולי, כלבתי השנייה – כלבת שיצו קטנה ולבנה. הילדים אהבו את נולי יותר, מכיוון שגודלה הקטן וצבעה הלבן נראו להם פחות מאיימים.

הילדים הציגו לעתים התנהגות אלימה, ולכן ביססנו את הכלל שהם תמיד שומרים על הכלבות, וכך אכן היה. לא משנה מה קרה בקבוצה, הילדים דאגו לשלומן וביטחונן של הכלבות ולא אפשרו לאף אחד לפגוע בהן.

הם החלו להרגיש שהכלבות הן גם קצת שלהם, ותחושת הקבלה שחשו כאשר אחת הכלבות ניגשה אליהן, ליקקה אותם או הקשיבה לפקודה שלהם גרמה מיד להתרגשות ולתחושת הצלחה גדולה. עם הזמן פחתה ההתנהגות האלימה של הילדים והמפגשים הפכו ליותר ויותר משמעותיים עבורם.

לאחר כמה חודשים שבהם למדו הילדים על עולם בעלי החיים והתקרבו לכלבות שלי, הגעתי עם הילדים ליום בעמותת צער בעלי חיים". בתחילה הילדים שמעו הרצאה על העמותה והפגינו את הידע שרכשו במפגשים כשענו לכל שאלות המרצה. לאחר מכן הלכו הילדים לקבל כלבים לטיול. זו הייתה פעם ראשונה שבה לא נאלצו לחלוק בכלבה אחת בלבד. כל זוג ילדים קיבל כלב לקחת לטיול. היה מדהים לראות את הביטחון שהילדים הפגינו בהחזקת הרצועה, את היכולת שלהם לשחק עם הכלבים וללטף אותם

ללא חשש, ובעיקר את החמלה והאהבה הגדולה כלפי הכלבים. החוויה הזו של מפגש עם כלבים לא מוכרים, בהשוואה לפגישה הראשונה עם טרה, ריגשה אותי עד דמעות.

העבודה שלי כמטפלת בעזרת בעלי חיים עם קבוצת הילדים הזו היא הדבר המשמעותי ביותר בחיי. יש באוכלוסייה הזו המון אושר ואהבה שנשפכים מהם, למרות הקשיים שבהם הם נמצאים. עבורם, בעלי החיים מהווים עולם שחוצה את חוקי התרבויות, חוצה את השפות השונות ואת ההבדלים. זהו עולם קסום, שבו כולם שונים וכולם שווים, בו דרך חיים של הישרדות היא דרך חיים נורמלית ומקובלת. הילדים צמאים למידע ומתפעלים מכל בעל חיים חדש שהם מכירים.

בעבודה עם ילדים, לא פעם ניכר שהילדים חוששים לספר על מה שעובר עליהם בחייהם. המיקום החברתי של האוכלוסייה – אוכלוסייה משותקת שחיה בחשש מהעתיד ומהגופים המדיניים – מתבטא בהתנהגות הילדים. הטיפול בעזרת בעלי חיים מאפשר להם לעבד מצבים רגשיים, סיטואציות חברתיות ואת הקשיים שהם חווים באופן לא מאיים.